

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.11.2010
KOM(2010) 634 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

om konsolidering af forbindelserne mellem EU og Afrika

1,5 milliard mennesker, 80 lande, to kontinenter og én fremtid

1. EUROPA-AFRIKA: PARTNERSKABET SKAL AFSTEMMES EFTER DE NYE REALITETER

- (1) Det tredje EU-Afrika-topmøde mellem 80 stats- og regeringschefer vil finde sted i slutningen af november 2010. Det vil være en mulighed for at konsolidere forbindelserne mellem EU og Afrika med udsigt til en bedre fremtid for 1,5 milliarder mennesker i 80 lande. Det vil også være muligheden for at tilpasse EU's og Afrikas partnerskab til de store udviklinger, der er sket i Europa, i Afrika og internationalt siden det seneste EU-Afrika-topmøde og vedtagelsen af den fælles Afrika-EU-strategi i 2007¹.
- (2) I Europa vil Lissabontraktaten og oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten, som arbejder tæt sammen med Europa-Kommissionens tjenestegrene, gøre det muligt for EU i højere grad at knytte dagsordenen for eksternt politik og økonomi sammen. Dette vil sikre større sammenhæng mellem EU's politik for Afrika og dens overordnede politikker. Det vil også gøre det nemmere for begge parter at koordinere deres holdninger og udmeldinger på internationalt plan.
- (3) I Afrika viser succeshistorier en fortsat udvikling hen imod fred, stabilitet og demokrati. Mange steder hersker der dog stadig fattigdom, dårlig forvaltning, og konflikter, ligesom menneskerettigheder krænkes, og det betyder, at fremskridtene sker langsomt og er meget uens. Men Afrika har understreget sin vilje til at tage ansvar for sin skæbne, gøre sig mindre afhængig af eksternt bistand og takle globale problemer. Den politiske og økonomiske integration skrider fremad på regionalt og kontinentalt niveau, og Afrika taler i stigende grad med én stemme på globalt plan med Den Afrikanske Union som en vigtig aktør.
- (4) Afrikas økonomiske vækst har været imponerende med 6 % gennemsnitlig årlig vækst mellem 2006 og 2008. Denne udvikling blev mere end halveret i 2009, bl.a. på grund af den globale økonomiske og finansielle krise, svingende varepriser og eksport, faldende overførsler fra udlandet og et betydeligt fald i udenlandske direkte investeringer. Overslag viser dog, at det afrikanske kontinent formodentlig hurtigt vil få gavn af et økonomisk opsving og vende tilbage til en høj vækstrate.
- (5) EU og Afrika udgør tilsammen en fjerdedel af verdens befolkning og mere end en tredjedel af medlemmerne af FN. Både Europa og Afrika har udtrykt ønske om internationale regler og institutioner, der er mere vidtfavnende. Europa har været fortalende for samarbejdet mellem G-8 og G-20 og Afrika og for at give kontinentet medbestemmelse. EU har også støttet reformen af de internationale finansielle institutioner og har bidraget til at sikre Afrika en ekstra post i Verdensbankens bestyrelse.
- (6) EU er fortsat Afrikas vigtigste politiske allierede og en pålidelig handels- og udviklingspartner. På det seneste EU-Afrika-topmøde i Lissabon i 2007 besluttede begge parter at bygge deres forbindelser på et nyt, ligeværdigt og strategisk grundlag. Begge parter skal nu gøre en yderligere indsats at leve op til denne ambition, herunder

¹ Den fælles Afrika-EU-strategi fokuserer på otte tematiske partnerskaber: Fred og sikkerhed; demokratisk forvaltning og menneskerettigheder; handel, regional integration og infrastruktur; Millenniumudviklingsmålene; energi; Klimaændringer; migration, mobilitet og beskæftigelse; samt videnskab, informationsfund og rummet.

ved effektivt at gennemføre den fælles Afrika-EU-strategi. Samtidig er nye globale spillere ved at styrke deres tilstedeværelse i Afrika, og syd-syd-samarbejdet er stigende. Denne udvikling er en sund udfordring for Afrikas og EU's forbindelser, idet den kræver, at der sættes fornyet fokus på anerkendte styrker og merværdi, og at der opnås bedre koordinering og flere win-win-situationer.

- (7) Selv om opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene fortsat vil være centrum for den fælles Afrika-EU-strategi, er det også nødvendigt at hjælpe Afrika med at styrke den politiske og økonomiske forvaltning samt de lovgivningsmæssige, skattemæssige og erhvervsmæssige rammer, som gør det muligt i højere grad at mobilisere kontinentets egne aktiver på bæredygtig vis. Derfor vil det være vigtigt at få inddraget den private sektor og sikre, at udviklingsbistanden får en finansiel løftestangeffekt. EU's 2020-strategi tjener som inspiration til EU's forbindelser med Afrika, idet den skaber en ramme for omsætningen af de politiske mål til konkrete handlinger og bliver ledetråd for Afrika-EU-forbindelserne i det næste tiår.
- (8) Europa og Afrika vil tage udgangspunkt i resultaterne² af den fælles strategi for at øge dens virkning på globalt, kontinentalt og regionalt plan. Erfaringer fra de seneste tre år viser, at den fælles strategis potentiale skal udnyttes bedre, og at den skal kunne afstemmes bedre efter eksisterende og fremtidige udfordringer. Forholdet skal omfatte mere end de institutionelle aspekter og den hidtidige opsplittede udviklingsfokuserede tilgang, således at man i fællesskab kan løse globale problemer. Begge parter må overvinde deres uoverensstemmelser og skabe rammer for et effektivt samspil. I Afrika er det fortsat en udfordring at styrke nærhedsprincippet ved at bortrationalisere overlappende mandater og potentielt modstridende dagsordener. I Europa undergraver konkurrerende nationale interesser, ukoordinerede bilaterale initiativer og manglende koordinering mellem instrumenter synligheden og den politiske fremdrift.

2. EUROPA-AFRIKA: FÆLLES PROBLEMER SKAL LØSES I FÆLLESSKAB

- (9) EU-Afrika-partnerskabet er det eneste strategiske partnerskab mellem kontinenter, som EU har. Det er ikke et donor-modtager-partnerskab; det er et ægte partnerskab, som bygger på fælles interesser og ønsket om gensidigt fordelagtige situationer.
- (10) Afrika-EU-partnerskabets særlige værdi ligger i dets politiske natur, dets brede anvendelsesområde og dets mulighed for at behandle globale problemer og fælles offentlige goder på et tidspunkt, hvor globaliseringens fart kræver en koordineret politisk indsats inden for rammerne af multilateralt diplomati. Europa og Afrika har fælles værdier og interesser på vigtige områder og bør omsætte deres visioner til konkrete resultater.
- (11) Opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: På FN-topmødet i New York i september blev det bekræftet, at med den fornødne politiske vilje og de fornødne politiske ændringer og ressourcer fra alle partnere er det stadig muligt at opfylde millenniumudviklingsmålene. Man vil være særlig opmærksom på de mål og de lande, som er længst bagud (hvoraf de fleste er i Afrika), og på de mennesker, som er mest sårbare og marginaliserede. Partnerskabet om millenniumudviklingsmålene vil sammen med det seneste millenniumudviklingsmålinitiativ på 1 mia. EUR, som skal

² <http://www.africa-eu-partnership.org/>

konsolidere fremskridtet i de lande, som har opnået de bedste resultater, og hjælpe de lande, der har størst behov, forsat skulle fungere som katalysator for politiske reformer og tilvejebringelse af tilstrækkelige ressourcer til de prioriterede områder, som parterne er blevet enige om, idet der skal bygges på Afrikas egne initiativer.

- (12) Håndtering af trusler mod freden og sikkerheden. Dette partnerskab har været den fælles Afrika-EU-strategis hidtil mest vellykkede partnerskab, hvad enten det drejer sig om samarbejde og koordinering af geografiske spørgsmål, om demokrati og forfatningsstridige regeringsændringer i Afrika eller om udviklingen af en afrikansk freds- og sikkerhedsarkitektur. Afrika og EU vil fortsat arbejde på deres nuværende prioriteter, men vil også skulle gå videre end det, fx ved at fastlægge fælles holdninger i FN-regi. Det er vigtigt at videreføre den fælles indsats over for globale sikkerhedstrusler såsom terrorisme og international organiseret kriminalitet, herunder bl.a. forskellige former for ulovlig handel (navnlig med mennesker og narkotika) og sørøveri. Med hensyn til krisestyring og kriseforebyggelse specifikt bør begge kontinenter i fællesskab etablere et system, hvorved der løbende kan holdes konsultationer under kriseforløb fra tidlig varsling til udbedrende foranstaltninger. I samarbejde med FN bør de også arbejde sammen om at forbedre den finansielle og operationelle kapacitet i Den Afrikanske Union, de regionale økonomiske fællesskaber og de regionale mekanismer for at forhindre konflikter samt planlægge, udvikle og forvalte fredsstøttende operationer.
- (13) Fremme af god regeringsførelse, demokrati, retsstaten og menneskerettigheder i de politiske og økonomiske målsætninger på alle niveauer. EU's forpligtelse til at respektere og fremme menneskerettighederne vil forblive et underlæggende hovedprincip i EU-Afrika-forbindelserne, og det vil fortsat være afspejlet i EU's aftaler. Civilsamfundet og den private sektor bør i stigende grad inddrages for at styrke forvaltningsdagsordenen i alle sektorer, hvilket igen vil bidrage til at skabe bedre vilkår for inklusiv og bæredygtig vækst. Den nye Afrika-EU-plattform for dialog om regeringsførelse er et nyttigt værktøj i denne sammenhæng. Samarbejdet om økonomisk og global styring skal uddybes ved bl.a. at se på den gennemsigtige og bæredygtige forvaltning af naturressourcer og indtægter samt bekæmpelsen af svindel, korruption og ulovlig kapitalflugt. Begge parter bør også tage fat på reformen af det multilaterale system for demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder og af de internationale organisationer.
- (14) Styrkelse af multilaterale institutioners legitimitet og effektivitet. Begge kontinenter bør udvikle en kohærent vision af, hvordan de kan støtte hinanden i indsatsen for at fremme fælles interesser, gøre sig mere gældende i international sammenhæng og samarbejde i igangværende og fremtidige forhandlinger, således at resultaterne afspejler deres respektive politiske og strategiske prioriteter. EU vil fortsat støtte politiske initiativer, der sigter mod at give Afrika den rette plads i vigtige internationale organisationer, institutioner og fora i forbindelse med de forestående reformer (FN, internationale finansielle institutioner, G-8/G-20, Verdenshandelsorganisationen og Verdenssundhedsorganisationen). Samtidig vil EU fortsat samarbejde med sine afrikanske partnere for at sikre, at der bliver vedtaget en resolution fra FN's generalforsamling, som i overensstemmelse med Lissabontraktaten giver de nye EU-repræsentanter mulighed for at deltage effektivt i FN's generalforsamlings arbejde.

- (15) Bekæmpelse af klimaændringer og miljøforringelser, idet man anerkender den vigtige rolle, som biodiversitet og økosystemfunktioner spiller i den forbindelse. Efter konferencen i København vil EU-Afrika-dialogen få stor betydning for opbygningen af en fælles vision for forhandlinger inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC-forhandlingerne) og den vil skulle danne bro mellem de holdninger, der blev indtaget i Cancun og derefter, med henblik på at nå frem til en juridisk bindende aftale. Det er i den forbindelse afgørende, at der sker en større koordinering mellem Den Afrikanske Union, dens medlemsstater, de regionale økonomiske fællesskaber og det nye partnerskab for Afrikas udvikling. Partnerskabet om klimaændringer vil forblive platformen for gennemførelse af fælles flagskibsinitiativer, såsom den globale klimaalliance, klimainformation for udvikling i Afrika (CLIMDEV Africa), initiativet til et grønt bælte for Sahara og Sahel (Great Green Wall for the Sahara and the Sahel initiative) i synergi med andre partnerskaber. Der vil også blive ført en dialog om bæredygtig forvaltning af naturressourcer, aftaler om skovbrugslovgivning og skovbrugsprojekter, samt en fælles politik for, hvordan risikoen for katastrofer mindskes.

3. EU-AFRIKA: EN FREMSYNET VISION

- (16) Den fælles Afrika-EU-strategi har skabt et godt grundlag, som bør fastholdes. I betragtning af omfanget af de udfordringer, de to kontinenter står overfor, bør partnerskabet dog udvikles yderligere.
- (17) For at sikre en mere langsigtet udvikling vil der i højere grad blive set på, hvordan udviklingssamarbejdet kan bidrage til at skabe de rette vilkår for inklusiv og bæredygtig vækst. Det overordnede tema for det tredje EU-Afrika-topmøde om "Vækst, investering og jobskabelse" vil være toneangivende for samarbejdet mellem de to kontinenter og give langsigtede retningslinjer på disse områder. Temaet stemmer godt overens med de prioriteter, der blev fastlagt i Europa 2020-strategien og med grønbogen om "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik", som fremlægges sideløbende med denne meddelelse.
- (18) Med det formål at skabe **inklusiv og bæredygtig vækst** bør samarbejdet i det kommende tiår fokusere bl.a. på foranstaltninger med høj virkningsgrad, som kan fungere som løftestang for investeringer og dermed realisere partnerskabets enorme kombinerede potentiale. I grønbogen anfører Kommissionen, at EU bør overveje nye fælles strategier for inklusiv og bæredygtig vækst i partnerskab med individuelle lande eller regionale grupperinger af lande, hvor også interessenter i den private sektor og civilsamfundsorganisationer inddrages. Dette spørgsmål er især relevant for EU-Afrika-partnerskabet.
- (19) Målet om **inklusiv vækst** bør understøtte EU-Afrika-initiativer om en bredt funderet og velafbalanceret vækst og øget investering, som kan bidrage til at mindske fattigdom og skævheder.
- For at opnå en økonomi med høj beskæftigelse, som skaber social samhørighed, vil man fremme initiativer, som udvider den sociale beskyttelse til de mest sårbare, som skaber dialog på mange niveauer især om spørgsmål vedrørende den uformelle økonomi, som øger reguleringen af arbejdsmarkedet, og som støtter den

proces, der skal harmonisere rammerne for arbejdskraften og socialbeskyttelsen på regionalt niveau i Afrika.

- Bedre tjenesteydelser og infrastrukturer er vigtige faktorer for større aktivitet i den private sektor, samt en kilde til vækst og beskæftigelse. Det er afgørende for væksten og udviklingen i alle økonomiske sektorer, at der er adgang til grundlæggende ydelser inden for transport, sundhed, kommunikation og finans, og at disse er til at betale og pålidelige. Afrika-EU-partnerskabet om infrastruktur udgør en strategisk ramme for at afhjælpe de manglende forbindelser i Afrika, og støttes af infrastrukturtrustfonden, som er et innovativt instrument til at kombinere tilskud og lån. EU vil fortsat gøre noget ved den manglende infrastruktur ved at sætte større fokus på energi, ikt, vand og transport, samtidig med at den private sektors rolle som primus motor for vækst og infrastrukturfinansiering styrkes. Derudover vil man på nationalt og regionalt plan fortsat støtte initiativer, som forbedrer reguleringen og lovgivningen, således at man får skabt de rette vilkår for investeringer og et velfungerende marked.
 - Samarbejdet om færdigheder, innovation og iværksætteri bør styrkes i betragtning af dets unikke potentiale for at sætte skub i Afrikas udvikling og give konkrete resultater på tværs af alle samfundsøkonomiske sektorer. Inden for videnskab og teknologi vil udviklingen af informationsteknologi og betalelige e-tjenester i Afrika være et centralt mål. Vedrørende rummet vil initiativer såsom global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES) eller satellitnavigation (ENNOS og Galileo) blive fremmet yderligere. Inden for længerevarende uddannelser og erhvervsuddannelser forventes programmer som Erasmus Mundus, Media Mundus, Edulink Nyerere, Aktive unge, Marie Curie eller initiativer til harmonisering af uddannelsessystemer ("Tuning Educational Structures") at bidrage til dagsordenen for intelligent og inklusiv vækst, hvilket også gælder samarbejdet blandt mennesker, der arbejder i kultursektoren. Ved etableringen af det panafrikanske universitet vil EU opfordre til, at der udveksles bedste praksis med Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi om, hvordan man kan integrere de tre elementer (uddannelse, erhvervsliv og forskning) i vidensamfundet fuldt ud.
 - Samarbejdet om migration og mobilitet vil fokusere på, hvordan man kan sikre lovlig migration, herunder cirkulær migration, i direkte forbindelse med begge kontinenters arbejdsmarkedskrav og beskæftigelsesmuligheder. Det vil også tilstræbe at mindske ulovlige migrationsstrømme og tage fat på problemer med de særlig sårbare grupper, såsom flygtninge, asylansøgere og uledsagede mindreårige. Det vil se på, hvordan Afrikas diasporaer kan inddrages mere effektivt i udviklingsprocessen. Man vil i den forbindelse fremme initiativer såsom det afrikanske institut for overførsler fra udlandet (African Remittances Institute), migrationsovervågningencentret, initiativet til inddragelse af diasporaer og initiativet til bekæmpelse af menneskehandel.
- (20) Målet om **bæredygtig vækst** bør understøtte EU-Afrika-initiativer til udvikling af en effektiv, grøn og konkurrencedygtig økonomi.
- Den regionale integration i alle sine aspekter er en stor drivkraft for stabilitet, vækst og udvikling. Mange afrikanske lande deler fælles ressourcer, såsom naturressourcer, og står over de samme udfordringer såsom manglende

infrastruktur eller lav landbrugsproduktivitet. Integration kan være til gensidig nytte og have en positiv indflydelse på reformer, øget samarbejde og bedre sikkerhed. Regional integration kan hjælpe afrikanske lande til at høste fordele ved stordrift, stærkere konkurrence og flere indenlandske og udenlandske investeringer. Handel kan også fungere som katalysator for den private sektors aktiviteter og investeringer ved at bidrage til et godt investeringsmiljø og give adgang til markeder og vigtige materialer. En styret markedsåbning, som tager højde for udviklingsøkonomiernes behov og kapacitet, og som kombineres med hensigtsmæssige nationale politikker og støtte, har givet påviselige resultater globalt. I den forbindelse kan handelsaftaler være med til at forbedre den økonomiske forvaltning ved at bidrage til etableringen af et stabilt regelkompleks for økonomien. EU er derfor fortsat villig til at uddybe sine mangeårige handelsforbindelser med Afrika med henblik på at bidrage til Afrikas velfærd og velstand på længere sigt, navnlig ved indgåelse af de økonomiske partnerskabsaftaler.

- Råvarer kunne være et område, hvor et samarbejde helt klart vil være til gensidig fordel for at skabe en bæredygtig udvikling og levering af råvarer. Et fælles samarbejde kunne næres og udvides til den private sektor for at skabe muligheder til fordel for begge kontinenter, f.eks. på grundlag af Kommissionens meddelelse om råvarer og Minedriftsvisionen for 2050 fra Den Afrikanske Unions kommission. Særlige foranstaltninger vil fokusere på forvaltning (herunder gennemsigthedsinitiativet for udvindingsindustrien - EITI), infrastruktur, investering, geologisk viden og færdigheder. Bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion afhænger også af små og mellemstore virksomheder for at kunne udnytte ressourcerne bedre til en mere miljøvenlig produktion og for at kunne udvikle mere konkurrencedygtige virksomheder. Med udgangspunkt i afrikanske initiativer, såsom Den Afrikanske Unions 10-års rammeprogram om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, kunne man overveje at oprette et SWITCH-program med Afrika for at støtte langsigtet bæredygtig økonomisk vækst og konkurrencedygtighed.
- Med hensyn til landbrug vil EU's og Afrikas samarbejde fortsætte inden for rammerne af det overordnede program for landbrugsudvikling i Afrika. Der vil blive givet prioritet til en mere intensiv produktion for mindre landbrug, som er bæredygtige, økologisk effektive, og som respekterer landbrugets forskellige funktioner. Geografiske betegnelser og økologisk landbrug er områder, der bør drøftes yderligere med Den Afrikanske Unions kommission. Der kunne produceres højværdiafgrøder, hvilket ville øge produktionen i små brug med mulighed for at skabe beskæftigelse og indtægter for landbefolkningen, samtidig med at det ville skabe miljøtjenester og bidrage til en tilpasning til og reduktion af klimaændringer. Samme metode kunne benyttes inden for fiskeriet. EU bør endvidere støtte udviklingen af internationalt aftalte principper for ansvarlig investering i landbrugsland. EU bør også tilskynde regeringer i partnerlande, sammenslutninger af landmænd og andre berørte parter til at træffe velunderbyggede valg, der sikrer udenlandske investeringers bæredygtighed med henblik på at opnå de størst mulige sociale, økonomiske og miljømæssige fordele for landene. Samarbejdet mellem EU og Afrika vil også fortsætte for så vidt angår harmoniseringen af det fragmenterede regelkompleks om sundhed og plantesundhed. Ligeledes bør det overvejes at fremme ansvarligt fiskeri og

fiskeriforvaltning, at indføre foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og at sikre, at fiskevarer er fuldt ud sporbare.

- For så vidt angår bæredygtig energi og den effektive udnyttelse heraf rejser den grøn bog, som vil blive forelagt sideløbende med denne meddelelse, spørgsmålet om, hvorvidt EU og udviklingslande og/eller regionale grupperinger som led i de eksisterende partnerskaber bør gå sammen om at iværksætte konkrete fælles programmer og gradvis forsyne alle indbyggere med bæredygtig energi. Sådanne programmer, som ville blive finansieret af EU-midler til udvikling og klimaændringer, og som EU og udviklingslandene, energiindustrien og EU's finansielle institutioner ville deltage i, kunne sigte mod at udarbejde en tidsplan for fælles foranstaltninger og omfatte reformer, både med hensyn til investeringsbeskyttelse, beskatning og regionalt energisamarbejde. De kunne bygge på eksisterende initiativer, såsom energipartnerskabet mellem EU og Afrika eller Afrikas og EU's samarbejdsprogram for vedvarende energi.

4. KONKLUSION: KONSOLIDERING AF PARTNERSKABET MELLEM EU OG AFRIKA

- (21) Forandringerne i Afrika sker hurtigere end nogensinde før. I de kommende ti år vil det være en fælles udfordring at arbejde hen imod et reelt partnerskab mellem EU og Afrika, som ikke alene bygger på udviklingssamarbejde, men på bistand som en katalysator for inklusiv og bæredygtig vækst.
- (22) I Lissabon blev EU og Afrika enige om at handle sammen på grundlag af fælles værdier, en fælles dagsorden og fælles mål. Begge parter skal nu gøre mere for at omsætte denne ambition til koordinerede tilgange, konkret samarbejde og - hvor det er muligt - til afstemte holdninger i FN-organer, i internationale finansielle institutioner og i større internationale forhandlinger. EU vil mere proaktivt tilbyde at hjælpe Afrika i den forbindelse og ser frem til, at Afrika tager imod tilbuddet i en konstruktiv ånd og med ønsket om gensidighed.
- (23) På dette punkt må begge parter gøre mere for at afhjælpe den nuværende opsplittning af de politiske rammer og finansielle instrumenter for at få en større effekt af samarbejdet og gøre det mere synligt. Der skal skabes større synergi mellem EU's politikker for at sikre en reel sammenhæng i udviklingspolitikken. Der skal også skabes større komplementaritet mellem EU's politikker over Afrika syd for Sahara og Middelhavsregionen. Der bør ses nærmere på muligheden for et større samarbejde mellem de eksisterende EU-instrumenter og de nationale instrumenter ved hjælp af en tilpasning af de relevante politikker og juridiske og finansielle rammer (i dag Den Europæiske Udviklingsfond, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde). Styringen og effekten af partnerskabet skal styrkes bl.a. ved en større dialog om politik og strategi, en effektiv gennemførelsesstruktur, en aktiv inddragelse af hovedaktører og tilvejebringelse af de fornødne ressourcer ved hjælp af den gradvise etablering af et panafrikansk program for finansiel støtte. Bedre intern koordinering med medlemsstaterne og et mere effektivt samarbejde med afrikanske partnere og nye donorer er helt afgørende. Bedre kommunikation er også nødvendigt for at skabe større opmærksomhed blandt borgerne og øge interessenternes ejerskab for partnerskabet for derved at øge kendskabet til og opfattelsen af begge kontinenters kollektive indsats.

- (24) For at skabe bedre resultater vil der i den næste handlingsplan blive givet prioritet til aktiviteter:
- som har en klar regional, kontinental eller global dimension, da det er her, den fælles strategi kan tilføre ekstra værdi
 - som har en tydelig ekstra værdi, som er fokuserede og strømlinede, og som styrker komplementariteten og sammenhængen med eksisterende initiativer og fora og stemmer overens med afrikanske strategiske prioriteter, deres organisationer og strukturer og deres mekanismer på kontinentalt og regionalt niveau
 - som har klar tilslutning fra en kritisk masse af kompetente aktører på begge sider, herunder de nødvendige politiske, menneskelige og finansielle ressourcer.
- (25) I løbet af det næste topmøde må både Europa og Afrika skabe en realistisk vision for deres samarbejde i de kommende år, hvor modellen med et donor-modtager-forhold omsættes til et reelt partnerskab i den næste handlingsplan. Sammen med Den Europæiske Investeringsbank og Den Afrikanske Udviklingsbank skal de udpege områder, som vil egne sig til projekter, der kan give store resultater. De skal undersøge gensidigt fordelagtige situationer, som forener Afrikas og Europas politiske interesser og økonomiske prioriteter. Dette burde give enorme muligheder for alle 1,5 milliarder borgere.